

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/417/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240574
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112240574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421 so sídlom Bratislava, Grösslingová 4 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00166073 so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

žalobu zamietla,

účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania,

v y l u č u j e na samostatné konanie konania vedené pod pôvodnou spisovou značkou 11C 228/2012, 11C 229/2012, 11C 230/2012, 11C 244/2012, 11C 247/2012, 11C 256/2012, 11C 257/2012, 11C 260/2012.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 27.09.2012 domáhal vo vzťahu k žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (Okresného súdu Humenné), ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Mal za to, že v danom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o vydaní poverenia pristupuje až po veľmi dlhej dobe, hoci prejednaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou kompletnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Žalobca uviedol, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- Eur. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu. Žalobca zároveň uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú výšku škody by bolo možné vyčíslit' len s nepomernými ťažkosťami. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v

zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca mal za to, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku jeho insolvenčnej, keď neexistoval akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať a spôsobila u členov riadiacich orgánov žalobcu ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodnil požiadavkou na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Výšku nemajetkovej ujmy vyčíslil s poukazom na doktrínu prijatú Ústavným súdom, pričom poukázal na nálezy Ústavného súdu III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 142/06-28, III. ÚS 118/06-40, ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38 a III. ÚS 82/03-25. Žalobca mal za to, že za každý rok poznačený prieťahmi sa na základe predmetnej doktríny vzťahuje satisfakcia vo výške 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade namieta procesné pochybenia zo strany žalobcu, ktorý v žalobách neuvádza spisové značky príslušných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy a napriek tomu, že síce časť dôkazov uviedol najmä odkazom na exekučné spisy, v skutočnosti však prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Tvrdenie žalobcu o tom, že nemá vedomosť o spisových značkách namietaných v exekučných konaniach sa nezakladá na pravde a má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pričom neoznačenie spisových značiek v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bol jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu napr. pod sp.zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012 a IV. ÚS 374/2012. Ďalej podľa tvrdenia žalovaného nie je splnená základná podmienka vyhovenia žalobe v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné predmetnú žalobu podať po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Prvé žiadosti boli žalovanému doručené 23.04.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že žaloby boli doručené súdu 20.09.2012 vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Predbežné prerokovanie nároku je pritom zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie s poukázaním aj na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 2Cz 38/176. Aj keď žalobca podal žiadosti o predbežné prerokovanie daných nárokov, ani po výzve nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný priložiť príslušné návrhy na zmenu exekútora v jednotlivých exekučných konaniach, prípadne oznámiť dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode vrátane dokladov preukazujúcich vyčíslenie majetkovej škody, či iné podstatné skutočnosti. Neposkytol teda potrebnú súčinnosť pri predbežnom prerokovaní, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody.

K nároku samému vo vzťahu k atribútom pre vznik takéhoto nároku na náhradu škody v zmysle cit. zák. je potrebné vychádzať zo znenia exekučného poriadku, v zmysle ktorého pre posudzovanie exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku, neplatí stanovená 15-dňová lehota na udelenie poverenia, prípadne na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia, ak táto bola podaná na súde 01.06.2011. Pred týmto dátumom § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto zákona. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľa zákonodarca nefundovaná, nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky aj pred dňom 01.06.2011. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/2002, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že pri posúdení možného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ÚS síce prihliada na lehoty uvedené v ústave, alebo v zákone, ale ich nedodržanie

nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Žalovaný poukázal aj na nedostatok právomoci všeobecného súdu preskúmať efektivnosť a rýchlosť súdneho konania iného súdu v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. K takémuto skúmaniu môže pristúpiť len Ústavný súd SR na základe ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd môže potom o náhrade škody rozhodovať na základe prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažností na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktorý má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, alebo po právoplatnom rozhodnutí ÚS SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalovaný tiež uviedol, že ak mala žalobcovi vzniknúť škoda v súvislosti s nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov uplynula pri každom takomto nároku osobitne po troch rokoch odo dňa, kedy sa žalobca o škode dozvedel, pričom vzniesol aj námietku premlčania pri každom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehote na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009. K vyčíslenej škode a nemajetkovej ujme vyjadril žalovaný názor, že uplatnená suma je len hypotetická a nezodpovedá kritériám vzniku nároku na náhradu škody, pričom zjavne nejde o škodu skutočnú a nemajetkovú ujmu je vyčíslená len na základe nesprávnej právnej úvahy.

Záverom žalovaný poukázal na aspekt dobrých mravov, ktorý hovorí v neprospech žalobcu vzhľadom na charakter nárokov a charakter jeho obchodnej činnosti. Poukázal na prax žalobu pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch a negatívne vnímanie žalobcu verejnosťou aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľa, či zo strany štátnych orgánov, ktoré na každej mocenskej úrovni musia vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky a zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Uvedené by malo mať vplyv na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy v prípade posudzovania návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie musia zvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nie, čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonávania procesného úkonu a preto žalobca nemôže poukazovať na rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s takýmto postupom súdu.

Súd vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí sa z neúčasti ospravedlnili s tým, že žalobca ospravedlnil neúčast' z dôvodu neuvedenia ich spisovej značky, pre ktorý nebolo možné určiť, o ktorý konkrétny návrh ide. Žalobca obdržal predvolanie na súdne pojednávanie 28.6.2015, pričom do termínu súdneho pojednávania nijakým spôsobom nepožiadaval o poskytnutie doplňujúcich informácií. Žiadosť o ospravedlnenie doručil mailom 7.9.2015, pričom ani nedodrжал požadovanú zákonnú lehotu podľa ustanovenia § 119 O.s.p. Žalovaný sa ospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, vyjadrením žalovaného, spisovým materiálom Okresného súdu Humenné pod pôvodnou spisovou značkou 11C 226/2011, exekučnými spismi 21Er 827/2009, 5Er 906/2009, 12Er 29/2011, 5Er 721/2009, 21Er 905/2009, 18Er 118/2011, znaleckým posudkom Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity Bratislava č. 1/2004, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

V tomto konaní súd prejednáva právnu vec, ktorá pôvodne napadla na Okresný súd Humenné pod sp.zn. 11C 226/2012. Uznesením č.k. 11C 226/2012-7 súd spojil na spoločné konanie veci sp.zn. 11C 226/2012, 11C 227/2012, 11C 228/2012, 11C 229/2012, 11C 230/2012, 11C 244/2012, 11c 247/2012, 11c 256/2012, 11c 257/2012, 11c 260/2012, vedené na Okresnom súd Humenné, ktoré sa budú ďalej viesť pod sp.zn. 11C 226/2012.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Humenné sp.zn. 21Er 827/2009 (EX 8582/2009) vo veci povinného Y. M., titulom ktorého konania si žalobca uplatňuje škodu 125,- Eur a nemajetkovú ujmu 990,- Eur súd zistil, že žalobca podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 25.9.2009. Výzvou z 29.9.2009 vyzýval súd právneho zástupcu žalobcu na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. Pre neuposlúchnutie výzvy súd urgoval žalobcu výzvou z 29.10.2009. Žalobca odpovedal 5.11.2009 a požiadal o predĺženie lehoty o 60 dní. Už 18.11.2009 však žiadal súd o poskytnutie informácie o stave konania. Listom z 27.11.2009 súd opakovane vyzýval žalobcu na predloženie listín a poskytnutie informácií. Žalobca reagoval listom z 9.12.2009, avšak jeho reakcia je len polemizovaním s opodstatnenosťou súdnych výziev bez doloženia požadovaných listinných dôkazov.

Následne súd výzvou z 23.12.2009 požadoval od Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. doručenie rozhodcovských spisov. Rozhodcovský súd doručil Okresnému súdu Humenné fotokópie zmluvy o úvere dňa 10.2.2010. Súd opätovne vyzýval Stály rozhodcovský súd na zaslanie celého spisového materiálu výzvou z 8.3.2010, ktorú povinnosť si Rozhodcovský súd splnil 29.3.2010. Okresný súd Humenné rozhodol uznesením dňa 27.4.2010 tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti 0,25 % úroku z omeškania za každý deň omeškania zo sumy 310,68 Eur od 20.1.2009. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.5.2010. Uznesením zo dňa 27.5.2010 súd exekučné konanie v časti o zaplatenie 0,25 % úroku z omeškania za každý deň omeškania zo sumy 310,68 eur od 20.1.2009 do zaplatenia zastavil a dňa 18.7.2012 exekúciu zastavil vo zvyšku ako neprípustnú pre neprijateľné dojednanie rozhodcovskej doložky. Po podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.3.2012 tak, že potvrdil I. stupňové uznesenie, zamietol návrh na prerušenie konania a uložil súdu prvého stupňa rozhodnúť o trovách vedľajšieho účastníka. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca opravný prostriedok a Najvyšší súd SR vo veci dovolania v exekučnej veci dovolanie odmietol.

Zo spisového materiálu sp.zn. 21Er 905/2009 (EX 9307/2009) proti povinnej U. L., titulom ktorého konania si žalobca uplatňuje z titulu majetkovej škody 125 Eur a nemajetkovej ujmy 605 Eur súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 15.10.2009. Súd výzvou z 20.10.2009 vyzval právneho zástupcu žalobcu na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru v lehote 10 dní. Zároveň vyzýval Stály rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu. Pre neuposlušnosť výzvy súdu bola zasielaná opätovná výzva 17.12.2009. Žalobca podaním z 21.1.2010 spochybnil relevanciu súdneho postupu, avšak povinnosť uloženú mu súdom si splnil. Stály rozhodcovský súd doručil fotokópiu zmluvy 10.2.2010. Uznesením zo dňa 19.3.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora v časti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie 0,25 % úroku z omeškania za každý deň omeškania zo sumy 358,50 Eur od 13.11.2008 do zaplatenia. Uznesením zo dňa 23.4.2010 súd exekučné konanie v časti o zaplatenie 0,25 % denného úroku z omeškania zo sumy 358,50 Eur od 13.11.2008 do zaplatenia zastavil. Uznesením zo dňa 18.7.2012 súd exekúciu zastavil. Po podanom odvolaní Krajský súd v Prešove odvolacie konanie zastavil a rozhodol o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Žalobca doručil Okresnému súdu Prešov znalecký posudok č. 1/2014, vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorý bol na tunajší súd doručený ku konaniu sp.zn. 13C 413/2012. V bode 2 Úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované, akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok bol spracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach. Záver posudku je taký, že na základe nesprávneho úradného postupu súdov a zbytočnými prietahmi pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora, znalci vyčíslili majetkovú škodu pre každý jednotlivý prípad vo výške 31,68 Eur. Pri výpočte tejto škody v konkrétnej právnej veci však z tohto znaleckého posudku nevychádzal. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalovaným vznesená námietka premlčania nie je opodstatnená, pretože žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola na súd doručená až po 23.04.2009.

Vzhľadom k tomu, že nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnený podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci môže byť opodstatnený v prípade, ak je preukázané, že škoda, ktorú si žalobca uplatňuje bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, súd sa zaoberal tvrdenými skutočnosťami o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, ktorý má spočívať v tom, že súd nedodrжал zákonnú lehotu na vydanie rozhodnutia a dĺžka v ktorej rozhodol je neprimeraná, čím došlo k prietahom v konaní. Zo znenia ust. § 44 ods. 2 zák. č.

233/1995 Z.z. je zrejme, že zákonom stanovená lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom. Ak však súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, pričom zákon na vydanie zamietajúceho rozhodnutia nestanovuje žiadnu lehotu, čo má i logické zdôvodnenie v tom, že skúmanie prípadného rozporu so zákonom je viazané na zabezpečenie ďalších listín, ich preskúmanie a následné vydanie súdneho rozhodnutia s odôvodnením, čo je nepochybne odborne i časovo náročnejší úkon ako vydanie poverenia v prípade riadneho a nespochybniteľného exekučného titulu.

Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov¹⁶) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, ¹⁷

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) aleb

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa názoru Ústavného súdu SR vyslovenom v uznesení II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09.01.2010 exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie.

V predmetnej veci bola žiadosť o vydanie poverenia viazaná na preskúmanie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava, žalobca však neposkytol Okresnému súdu Humenné potrebnú súčinnosť a predžil súdne konanie svojou nečinnosťou vo veci 21Er 827/2009 aj 21Er 905/2009.

K žalobcom vytykáanému nesprávnemu úradnému postupu predstavujúcemu zbytočné prietahy v konaní súd dáva do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu SR vo viacerých prípadoch, ktorý dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, a že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prietahy (I. ÚS 42/01, I. ÚS 63/00, IV. ÚS 606/12). Práve konkrétne okolnosti prípadu vylučujú prijatie záveru o zbytočných prietahoch exekučného súdu.

Za zmienku stojí aj činnosť žalobcu a jeho obchodné praktiky, ktorými poškodzuje spotrebiteľov v ich právach, ako to konštatovali súdy vo viacerých rozhodnutiach. Okrem iného spočívajú v naformulovaní rozhodcovskej doložky, ktorou žalobca určil právomoc rozhodcovského súdu na prejednávanie sporov a ktoré súdy vyhodnocovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľov. Ďalším argumentom je aj správanie sa žalobcu, keď ním poverený exekútor predložil na súdy enormný počet takýchto rozhodcovských rozsudkov, na základe ktorých požadoval vydanie poverenia. Nevyhnutné individuálne skúmanie podmienok, za ktorých bolo rozhodcovské konanie medzi účastníkmi zmlúv dojednané, spôsobilo vyššiu časovú náročnosť, v mnohých prípadoch súd zabezpečoval za účelom posúdenia žiadosti ďalšie listiny, čo v konečnom dôsledku súdy zaťažované takýmito podaniami mohli veľmi obtiažne vybavovať túto agendu tak, aby nevznikli prietahy.

Pri posudzovaní toho, či exekučný súd sa dopustil zbytočných prietahov možno použiť aj závery ústavného súdu SR v už citovanom rozhodnutí IV. ÚS 606/12 týkajúce sa sťažnosti žalobcu v obdobnej veci, v ktorej Ústavný súd konštatoval, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov a to za situácie, keď žiadosť o vydanie poverenia bola podaná 15.08.2011, výzva na predloženie rozhodcovskej zmluvy bola zo dňa 16.04.2012 a po jej predložení 04.05.2012 súd rozhodol uznesením zo dňa 05.10.2012 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Ústavný súd v danej súvislosti poukázal na to, že sťažovateľ (žalobca) podával žiadosti o udelenie poverenia hromadne, teda zaťažoval súdy v rovnakom čase väčším počtom podaní a preto musel počítať s určitým technickoadministratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ústavne akceptovateľné.

Súd teda dospel k záveru, že v danej právnej veci nebol preukázaný základný predpoklad pre nárok na náhradu škody a to protiprávny úkon, teda nesprávny úradný postup Okresného súdu Humenné, nebol preukázaný ani ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu a to existencia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a logicky, ani kauzálny nexus medzi oboma atribútmi.

Vzhľadom na uvedené súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd vylúčil na samostatné konanie veci vedené pod pôvodnou spisovou značkou 11C 228/2012, 11C 229/2012, 11C 230/2012, 11C 244/2012, 11C 247/2012, 11C 256/2012, 11C 257/2012, 11C 260/2012

z dôvodu, že nedisponoval požadovaným spisovým materiálom exekučného spisu, resp. boli spojené veci na odlišnom skutkovom základe uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy.
Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože tento si trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.